

Regeringens proposition

1975/76: 128

om utbildningsbidrag för doktorander m. m.;

beslutad den 4 mars 1976.

Regeringen föreslår riksdagen att antaga de förslag som har upptagits i bifogade utdrag av regeringsprotokoll.

På regeringens vägnar

OLOF PALME

BERTIL ZACHRISSON

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att de nuvarande doktorandstipendierna fr. o. m. den 1 juli 1976 ersätts av utbildningsbidrag för doktorander.

De nya bidragen föreslås bli skattepliktiga och pensionsgrundande. Antalet utbildningsbidrag föreslås bli det samma som antalet doktorandstipendier innevarande budgetår, dvs. 1 360.

Förslag till**Lag om ändring i studiestödslagen (1973: 349)**

Härigenom föreskrives att 3 kap. 3 §, 4 kap. 3 och 21 §§ och 7 kap. 1 § studiestödslagen (1973: 349)¹ skall ha nedan angivna lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse***3 kap****3 §**

Studiehjälp utgår från och med kvartalet efter det under vilket den studerande fyllt 16 år, om ej annat följer av andra eller tredje stycket.

Inkomstprövat tillägg utgår från och med kvartalet efter det under vilket den studerande fyllt 17 år.

Inkomstprövat tillägg utgår från och med månaden efter den under vilken den studerande fyllt 17 år.

Inackorderingstillägg, resetillägg och behovsprövat tillägg utgår även till studerande som ej uppnått sådan ålder som anges i första stycket.

4 kap.**3 §**

Studiemedel får ej beviljas för tid för vilken särskilt vuxenstudiestöd enligt 7 kap. redan har beviljats.

Beviljas studerande särskilt vuxenstudiestöd för sådan tid för vilken den studerande redan har beviljats studiemedel, får den studerande ej uppbära studiemedlen för denna tid. Har den studerande redan uppburit studiemedel för sådan tid gäller 7 kap. 20 §.

Studiemedel får ej heller beviljas eller uppbäras för tid för vilken utbildningsbidrag utgår, om ej annat följer av bestämmelse som regeringen meddelar.

Studiemedel får ej heller beviljas eller uppbäras för tid för vilken utbildningsbidrag under arbetsmarknadsutbildning eller utbildningsbidrag för doktorander utgår, om ej annat följer av bestämmelse som regeringen meddelar.

21 §²

Som den studerandes inkomst under kalenderhalvåret enligt 16 och 19 §§ räknas den inkomst som han kan antagas komma att åtnjuta under kalenderhalvåret eller, om studiemedel vid ett och samma tillfälle skall beviljas för två kalenderhalvår, hälften av den inkomst som han kan antagas kom-

Som den studerandes inkomst under kalenderhalvåret enligt 16 och 19 §§ räknas den inkomst som han kan antagas komma att åtnjuta under kalenderhalvåret eller, om studiemedel vid ett och samma tillfälle skall beviljas för två kalenderhalvår, hälften av den inkomst som han kan antagas kom-

¹ Lagen omtryckt 1975: 359.

² Senaste lydelse 1975: 1186.

Nuvarande lydelse

ma att åtnjuta under kalenderhalvåren. Värdet av naturaförmåner fastställs av regeringen. Doktorandstipendium, statskommunalt *bostadstillägg*, allmänt barnbidrag och annat studiestöd enligt denna lag än timstudiestöd, inkomstbidrag och vuxenstudiebidrag räknas icke som inkomst.

Bestämmelserna i första stycket äger motsvarande tillämpning vid beräkning av makes inkomst i fall som anges i 17 och 19 §§.

Med förmögenhet förstås i 17 och 19 §§ skattepliktig förmögenhet enligt lagen (1947: 577) om statlig förmögenhetsskatt.

Föreslagen lydelse

ma att åtnjuta under kalenderhalvåren. Värdet av naturaförmåner fastställs av regeringen. Doktorandstipendium, statskommunalt *bostadsbidrag*, allmänt barnbidrag och annat studiestöd enligt denna lag än timstudiestöd, inkomstbidrag och vuxenstudiebidrag räknas icke som inkomst.

7 kap.**1 §**

Särskilt vuxenstudiestöd kan utgå till studerande vid de läroanstalter och utbildningslinjer som regeringen bestämmer.

Om verkan av att studerande har uppburit studiemedel för den tid för vilken särskilt vuxenstudiestöd utgår finns bestämmelser i 20 §.

Särskilt vuxenstudiestöd får ej beviljas eller uppbäras för tid, för vilken utbildningsbidrag utgår, om ej annat följer av bestämmelse som regeringen meddelar.

Särskilt vuxenstudiestöd får ej beviljas eller uppbäras för tid, för vilken utbildningsbidrag *under arbetsmarknadsutbildning eller utbildningsbidrag för doktorander* utgår, om ej annat följer av bestämmelse som regeringen meddelar.

Denna lag träder i kraft såvitt avser 4 kap. 3 § och 7 kap. 1 § den 1 juli 1976 och i övrigt den 1 januari 1977.

UTBILDNINGSDEPARTEMENTET

Utdrag
PROTOKOLL
vid regeringssammanträde
1976-03-04

Närvarande: statsministern Palme, ordförande, och statsråden Sträng, Johansson, Holmqvist, Aspling, Lundkvist, Geijer, Norling, Lidbom, Sigurdson, Gustafsson, Zachrisson, Leijon, Hjelm-Wallén, Peterson

Föredragande: statsrådet Zachrisson

Proposition om utbildningsbidrag för doktorander m. m.

1 Inledning

De nuvarande stipendierna för forskarutbildning, de s. k. doktorandstipendierna, infördes den 1 juli 1969. Doktorandstipendium utgår sedan den 1 juli 1974 med 12 250 kr. per år. Innehavare av doktorandstipendium kan erhålla studiemedel enligt studiestödslagen (1973: 349) utan reduktion.

Forskarutbildningsutredningen¹ (U 1974: 06) har i juni 1975 lagt fram ett förslag (Ds U 1975: 11) till provisorisk förstärkning av studiestödet inom forskarutbildningen, Utbildningsbidrag för doktorander. Efter remiss har yttranden över förslaget avgivits av riksrevisionsverket (RRV), riksskatteverket, universitetskanslersämbetet (UKÄ) — som bifogat yttranden från berörda myndigheter vid universitet och högskolor —, forskningsrådets samarbetsdelegation, centrala studiestödsnämnden — som bifogat yttranden från studiemedelsnämnderna i Göteborg och Stockholm —, styrelsen för jordbrukets högskolor och statens veterinärmedicinska anstalt, kommunalekonomiska utredningen, Svenska kommunförbundet, Landstingsförbundet, Svenska arbetsgivareföreningen, Landsorganisationen i Sverige (LO), Centralorganisationen SACO/SR, Tjänstemännens centralorganisation (TCO) och Sveriges förenade studentkårer (SFS). Vidare har yttrande avgivits av Arkitektförbundet.

¹ Riksdagsledamoten Arne Gadd, ordförande, riksdagsledamöterna Anna Eliasson och Anita Gradin, professorn Kerstin Lindahl-Kiessling, professorn David Magnusson, docenten Bengt Karlberg och professorn Rune Lagneborg.

I prop. 1975/76: 100 (bil. 10 s. 407) har regeringen föreslagit riksdagen att, i avvaktan på särskild proposition i ämnet, för Stipendier för forskarutbildning för budgetåret 1976/77 beräkna ett reservationsanslag av 16 653 000 kr. Jag anhåller att nu få ta upp denna fråga.

2 Forskarutbildningsutredningen

Forskarutbildningsutredningen föreslår att doktorandstipendierna fr. o. m. den 1 juli 1976 ersätts med beskattade utbildningsbidrag för doktorander.

Utbildningsbidragen skall utgå med det belopp som utgör vuxenstudiestödets lägre nivå. För läsåret 1976/77 innebär detta 1 980 kr. per månad. Utbildningsbidraget för doktorander föreslås kunna utgå under tolv månader per år och sålunda uppgå till 23 760 kr. per år. Den som uppbär utbildningsbidrag skall inte — till skillnad från den som innehar doktorandstipendium — samtidigt kunna erhålla studiemedel.

Utbildningsbidragen för doktorander skall vara pensions- och sjukpenninggrundande.

Utredningen föreslår att antalet utbildningsbidrag (bidragsrum) budgetåret 1976/77 skall vara detsamma som antalet doktorandstipendier budgetåret 1975/76. Utredningen avser att senare pröva frågan om antalet bidragsrum i relation bl. a. till sina överväganden rörande dimensionering, rekrytering och tjänstestruktur. Frågan om en eventuell ökning av antalet bidrag under tiden fram till dess ställning tagits till utredningens huvudförslag bör prövas i det årliga budgetarbetet.

Utredningen har avstått från att i detalj pröva nuvarande bestämmelser för stipendier för forskarutbildning. Gällande regler för stipendieår, utdelande myndighet, stipendietid, annan verksamhet, urval, tillsyn m. m. bör, enligt utredningen, i allt väsentligt kunna tillämpas även för de nya utbildningsbidragen.

Kostnaderna för utbildningsbidraget bör bestridas över statsbudgeten. Utredningen beräknar kostnaderna för budgetåret 1976/77 till 37 747 000 kr. Härav bör 5 620 000 kr. omföringsvis krediteras den i statsbudgeten uppförda inkomstiteln Pensionsmedel m. m.

Från den sammanlagda bruttokostnaden avgår dels medel som betalas in i skatt till stat och kommun, dels minskade kostnader inom studiemedelssystemet.

Utredningen har valt att illustrera dessa effekter med ett par räkneexempel. Vid antagandet att samtliga studerande med utbildningsbidrag också har en biinkomst på 4 000 kr. per år uppgår skatteintäkterna till 10,4 milj. kr.

Om de studerande med utbildningsbidrag i stället fördelar sig lika mellan biinkomster på resp. 0 kr., 4 000 kr., 8 000 kr. och 35 000 kr. uppgår skatteintäkterna till 11,0 milj. kr.

Skatteintäkter av sjukpenningförmåner, förmånerna vid arbetslöshet och arbetsmarknadsutbildning samt vuxenstudiestödet skall i sin helhet tillgodoföras statsverket (således inte berörda kommuner). Utredningen finner det naturligt att i skattehänseende eftersträva samma behandling av utbildningsbidragen inom forskarutbildningen som av andra skattepliktiga bidrag. Utredningen förordar att förslaget i denna del prövas i samband med de frågor som behandlas inom kommunalekonomiska utredningen.

Utredningen har undersökt hur många av de forskarstuderande som utnyttjar studiemedel. Undersökningen visar att endast en tredjedel av innehavarna av doktorandstipendium utnyttjar möjligheten att erhålla studiemedel. Av dessa tar flertalet ut endast studiebidraget. Utredningen beräknar mot denna bakgrund den minskade belastningen på studiemedelsfonden vid ett genomförande av utredningens förslag till ca 2 milj. kr.

Merkostnaden vid ett genomförande av utredningens förslag skulle således bli ca (37 747 000—16 653 000—10 400 000—2 000 000 =) 8 694 000 kr.

Utredningen föreslår att studerande, som läsåret 1975/76 innehar doktorandstipendium och som för läsåret 1976/77 medges förlängt stipendium, skall kunna välja mellan att gå över till det nya systemet och att kvarstå i det nuvarande systemet.

3 Remissyttranden

Flertalet remissinstanser, däribland UKÄ, flertalet myndigheter vid universitet och högskolor inom UKÄ:s verksamhetsområde, forskningsrådets samarbetsdelegation, centrala studiestödsnämnden, styrelsen för jordbrukets högskolor och statens veterinärmedicinska anstalt, Landstingsförbundet samt LO, anser att det finns skäl för en provisorisk förstärkning av studiestödet inom forskarutbildningen och tillstyrker i huvudsak forskarutbildningsutredningens förslag.

Centralorganisationen SACO/SR ansluter sig till utredningens förslag men betonar kraftigt att det föreslagna provisoriet inte får bli bindande för det fortsatta arbetet med studiefinansieringsfrågan.

TCO tillstyrker förslaget, men vill likaså understryka dess karaktär av provisorium. SFS anser sig kunna stödja förslaget som en temporär lösning.

RRV framhåller att utredningens förslag innebär att de forskarstuderandes studiesociala förmåner förstärks i relation till vad som gäller för andra grupper studerande. Enligt RRV bör även andra lösningar övervägas. RRV pekar i detta sammanhang på möjligheten att, i avvaktan på en samlad översyn, räkna upp 1969 års stipendiebelopp proportio-

nellt mot basbeloppet och, tills vidare, bibehålla gällande regler. Möjligheter föreligger också att utforma stödet till forskarstuderande enligt de regler som gäller för vuxenstuderande, dvs. med en skattepliktig bidragsdel och en skattefri sådan.

Medicinska fakultetens utbildningsnämnd i Uppsala anser att den enda provisoriska lösning som tills vidare kan accepteras är en höjning av de nuvarande stipendierna till 1969 års realnivå.

Flera remissinstanser diskuterar frågan om *belopp* för de nya utbildningsbidragen. *UKÄ* accepterar det belopp som utredningen föreslagit, men poängterar att de provisoriska utbildningsbidragen måste anpassas till förändringarna i levnadskostnaderna.

Centrala studiestödsnämnden delar utredningens uppfattning att det i nuvarande läge är rimligast att stanna för ett bidrag som ligger i nivå med lägsta belopp i det särskilda vuxenstudiestödet.

Några remissinstanser, däribland flera *utbildningsnämnder* och *forskningsrådets samarbetsdelegation*, anser att utbildningsbidraget bör ansluta till den övre gränsen för utbildningsbidrag inom arbetsmarknadsutbildningen. *Medicinska fakultetens utbildningsnämnd i Linköping* samt *samhällsvetenskapliga och medicinska fakulteternas utbildningsnämnder i Umeå* påpekar att många forskarstuderande tidigare varit yrkesverksamma och att utbildningsbidragens belopp därför bör vara det högre belopp som i studiestödet inom arbetsmarknadsutbildningen utgår till dem som tidigare varit yrkesverksamma. *Arkitektförbundet* vill — med utbildningsbidraget inom arbetsmarknadsutbildningen som förebild — att det nya utbildningsbidraget skall kunna differentieras med hänsyn till den utsträckning i vilken varje enskild doktorand tidigare haft inkomst av yrkesarbete.

Språkvetenskapliga sektionens utbildningsnämnd i Uppsala anser att storleken av utbildningsbidraget skall prövas individuellt med hänsyn till varje doktorands försörjningsbörda.

Svenska arbetsgivareföreningen menar att strävan bör vara att återställa 1969 års bidragsnivå. En doktorand skulle behöva en nettobehållning på ca 21 000 kr. år 1976 för att erhålla 1969 års konsumtionsstandard vilket motsvarar ett bruttostöd på ca 28 000 kr.

Endast ett mindre antal remissinstanser kommenterar förslaget, att utbildningsbidrag inte skall kunna kombineras med *studiemedel*. *UKÄ* och *centrala studiestödsnämnden* finner det rimligt att så inte skall kunna ske.

Samtliga remissinstanser, som uttalat sig i frågan, delar utredningens uppfattning att studiestödet inom forskarutbildningen bör berättiga till *s o c i a l a f ö r m å n e r* som sjukpenning och ATP.

Bl. a. *SFS* anser att den viktigaste förbättringen utan tvekan ligger i att utbildningsbidraget blir sjukpenning- och ATP-grundande.

Några remissinstanser tar särskilt upp frågan om *beskattning* av utbildningsbidragen.

Riksskatteverket vill fästa uppmärksamheten på att utredningen inte tagit upp frågan om de forskarstuderandes rätt till avdrag vid taxeringen för vissa kostnader. Vid den kombination av utbildning och forskningsarbete som det här är fråga om kan, enligt riksskatteverket, avdragsbilden bli ytterligt komplicerad och mångfacetterad. Kostnaderna i samband med doktorandstudier kan därför tänkas vara förhållandevis stora och det torde inte kunna uteslutas att de avdragsgilla kostnaderna i vissa fall t. o. m. skulle komma att överstiga utbildningsbidraget.

Reformen bör, enligt riksskatteverkets mening, inte medföra en minskning av det skatteunderlag kommunerna skulle få med nuvarande ordning. Avdragssituationen bör också beaktas vid bedömningen av finansieringen. Reformen finansieras till viss del genom skatteintäkter från de beskattade bidragen. Avdragen för de tidigare inte avdragsgilla utbildningskostnaderna kommer dock att reducera dessa skatteintäkter. Den minskning av bostadsbidrag och övriga inkomstprövade bidrag, som beräknas bli följden av att stipendierna omvandlas till skattepliktiga utbildningsbidrag kommer också att påverkas av avdragsrätten för utbildningskostnaderna.

Riksskatteverket finner av dessa skäl att frågan inte är så utredd att den kan läggas till grund för lagstiftning.

Landstingsförbundet anser att studiestödet inom forskarutbildningen bör behandlas på samma sätt som övriga skattepliktiga inkomster, dvs. att skatteintäkter därav bör tillföras även berörda kommuner och landsting.

Bl. a. *UKÄ* accepterar utredningens förslag om ett oförändrat antal bidragsrum. *Samhällsvetenskapliga fakultetens utbildningsnämnd i Göteborg* och *språkvetenskapliga sektionens utbildningsnämnd i Stockholm* anser däremot att reformen borde innefatta en ökning av antalet bidragsrum. *Arkitektförbundet* framhåller att antalet bidragsrum snarast bör utökas.

Flertalet remissinstanser, däribland *UKÄ*, instämmer i att nu gällande regler för stipendieår, utdelande myndighet, stipendietid m. m. i allt väsentligt bör kunna tillämpas för de nya utbildningsbidragen.

UKÄ, *matematisk-naturvetenskapliga* och *farmaceutiska fakulteternas utbildningsnämnder i Uppsala* m. fl. förordar en ettårig övergångstid till det nya systemet i enlighet med utredningens förslag.

Rektorsämbetet och *historisk-filosofiska sektionens utbildningsnämnd i Uppsala* anser att reformen bör genomföras helt läsåret 1976/77, dvs. att alla forskarstuderande som kommer i fråga för studiestöd detta läsår bör erhålla utbildningsbidrag.

Filosofiska fakultetens utbildningsnämnd i Linköping m. fl. förordar att de som läsåret 1976/77 uppbär stipendium skall kunna välja mellan stipendium och utbildningsbidrag under hela den tid de kan komma i fråga som stipendiater.

Humanistiska fakultetens utbildningsnämnd i Umeå, medicinska fakultetens utbildningsnämnd vid karolinska institutet samt Centralorganisationen SACO/SR finner det med hänsyn till reformens provisoriska karaktär rimligt att en valmöjlighet mellan stipendium och beskattningsbart utbildningsbidrag bibehålls under hela provisorietiden.

4 Föredraganden

Forskarutbildningsutredningen (FUN) har föreslagit att nuvarande doktorandstipendier provisoriskt ersätts med beskattningsbara bidrag. Utredningen har vidare föreslagit att utbildningsbidragen skall vara pensions- och sjukpenninggrundande. I likhet med det övervägande flertalet remissinstanser anser jag, som i frågan har samrått med chefen för jordbruksdepartementet, att en sådan omvandling, som för övrigt redan genomförts i fråga om förmånerna vid arbetslöshet, arbetsmarknadsutbildning och sjukdom, nu bör komma till stånd. De nya bidragen bör benämnas utbildningsbidrag för doktorander. De synpunkter som riksskatteverket framfört rörande avdrag vid beskattningen av utbildningsbidrag har inte påverkat min bedömning av huvudfrågan. De kostnader för resor, materiel m. m. som verket syftar på bestrids i allt väsentligt med medel från driftskostnads- eller forskningsrådsanslag och inte med medel avsedda för doktorandens uppehälle. FUN anser det naturligt att i skattehänseende eftersträva samma behandling av utbildningsbidragen för doktorander som av sjukpenningförmåner, förmåner vid arbetslöshet, arbetsmarknadsutbildning och särskilt vuxensudiestöd, dvs. att skatteintäkterna från utbildningsbidragen för doktorander i sin helhet tillförs staten. FUN:s ståndpunkt har inte mött några vägande invändningar i remissbehandlingen. Även jag delar denna uppfattning. Den förordade ordningen, som bidrar till att täcka statsverkets merkostnader, är enligt min mening en viktig förutsättning för att genomföra reformen. Chefen för finansdepartementet, med vilken jag samrått i dessa frågor, kommer i annat sammanhang att föreslå regeringen att för riksdagen lägga fram förslag till de lagändringar som krävs i anledning av vad jag nu har anfört.

Nuvarande stipendier, som utgår med 12 250 kr. per år, är inte förenade med andra sociala förmåner än en grupplivförsäkring. Den av FUN föreslagna utvidgningen av de sociala förmånerna ses av många remissinstanser som ett mycket viktigt inslag i en reform av studiefinansieringen på forskarutbildningsnivå. Även jag delar utredningens uppfattning att de forskarstuderande, av vilka flertalet befinner sig i åldrar mellan 25 och 35 år, bör erbjudas social och ekonomisk trygghet så långt möjligt likvärdig den som gäller för anställda i motsvarande åldersgrupper. Utbildningsbidragen bör därför, i enlighet med FUN:s förslag, beaktas vid beräkning av pensionsgrundande inkomst för tilläggs-

pension. I fråga om sjukpenning för den som uppbär utbildningsbidrag bör samma regler gälla som för dem som uppbär vuxenstudiebidrag enligt 7 kap. studiestödslagen (1973: 349) (jfr prop. 1975/76: 22, SFU 1975/76: 18). Jag har i dessa frågor samrått med chefen för socialdepartementet som senare kommer att föreslå regeringen att för riksdagen lägga fram det förslag om ändring i lagen (1962: 381) om allmän försäkring som krävs till följd av att bidragen görs pensionsgrundande.

Det särskilda vuxenstudiestödet utgår för närvarande med lägst 1 980 kr. per månad för heltidsstudier (jfr prop. 1975: 23 s. 188—189), dvs. med samma belopp som utbildningsbidragen inom arbetsmarknadsutbildningen utgår med till dem som inte är arbetslöshetsförsäkrad. Doktoranderna kan hänföras till samma åldersgrupp studerande. Det är därför enligt min mening riktigt att — som FUN föreslår — låta utbildningsbidragen till doktorander utgå med samma belopp, dvs. f. n. 1 980 kr. per månad. Det nya bidraget bör, liksom nuvarande stipendier, utgå under tolv månader per år. Bidraget bör inte kunna förenas med studiemedel eller särskilt vuxenstudiestöd. I anledning därav bör 4 kap. 3 § och 7 kap. 1 § studiestödslagen ändras.

Antalet utbildningsbidrag bör budgetåret 1976/77 vara detsamma som antalet stipendier innevarande budgetår, dvs. 1 360. Därutöver finns innevarande budgetår sammanlagt 23 stipendier vid jordbrukets högskolor. Den som läsåret 1975/76 uppbär doktorandstipendium och beviljas studiestöd för forskarutbildning för 1976/77 bör få välja om han/hon vill bibehålla stipendiet eller erhålla det nya utbildningsbidraget. Fr. o. m. budgetåret 1977/78, och till dess ställning har tagits till FUN:s kommande förslag, bör doktorandstipendierna helt ersättas av utbildningsbidrag.

Som jag nyss har angett kommer cheferna för social- och finansdepartementen senare att föreslå regeringen att för riksdagen lägga fram förslag om vissa författningsändringar i anledning av de nya utbildningsbidragen för doktorander. De bestämmelser som i övrigt behövs, utöver ändringen i studiestödslagen, ankommer det på regeringen att meddela. Vidare kommer chefen för jordbruksdepartementet att föreslå regeringen att godkänna de förändringar under berörda anslag under nionde huvudtiteln som erfordras för ett genomförande av mina förslag.

Anslaget till utbildningsbidrag för doktorander bör för budgetåret 1976/77 föras upp med $(1\,360 \times 12 \times 1\,980 =)$ 32 314 000 kr.

Jag vill i detta sammanhang även ta upp ett annat förslag om ändring i studiestödslagen. Regeringen har nyligen föreslagit riksdagen att ändra reglerna för bostadstillägg (prop. 1975/76: 145). Som chefen för bostadsdepartementet har anfört i propositionen (s. 102) krävs viss ändring i 3 kap. 3 § studiestödslagen. Bostadstilläggen föreslås nämligen i propositionen omprövas månadsvis och inte som hittills kvartalsvis. Bo-

stadstillägg utgår till dess barnet har fyllt 17 år. För att inkomstprövat tillägg skall kunna utgå fr. o. m. månaden efter det att bostadstillägget slutar att utgå bör i 3 kap. 3 § anges att tillägget utgår fr. o. m. månaden efter den då den studerande har fyllt 17 år. Förslaget i prop. 1975/76: 145 om att bostadstillägg i fortsättningen skall kallas bostadsbidrag föranleder också en formell ändring i 4 kap. 21 § studiestöds-lagen.

5 Hemställan

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen föreslår riksdagen att

1. antaga inom utbildningsdepartementet upprättat förslag till lag om ändring i studiestödslagen (1973: 349),
2. till *Utbildningsbidrag för doktorander* för budgetåret 1976/77 under åttonde huvudtiteln anvisa ett reservationsanslag av 32 314 000 kr.

6 Beslut

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att antaga de förslag som föredraganden har lagt fram.

